

ВЕРХОВНИЙ СУД УКРАЇНИ ПОСТАНОВА

від 29 січня 2008 року

Колегія суддів Судової палати в адміністративних справах Верховного Суду України у складі: головуєчого - Кривенка В. В., суддів - Гусака М. Б., Маринченка В. Л., Панталієнка П. В., Самсіна І. Л., Терлецького О. О., Тітова Ю. Г., розглянувши у письмовому провадженні справу за позовом Міжнародної громадської організації "Міжнародний творчий центр Яна Табачника" до Київської міської ради про скасування рішення цієї ради - за скаргою заступника Генерального прокурора України про перегляд за винятковими обставинами ухвали Вищого адміністративного суду України від 21 березня 2007 року, **встановила:**

Позивач звернувся в суд із позовом до Київської міської ради про скасування її рішення від 26 травня 2005 року N 425/3001.

Господарський суд м. Києва постановою від 27 квітня 2006 року, залишеною без змін ухвалою Київського апеляційного господарського суду від 23 серпня 2006 року, позов задовольнив.

Заступник прокурора м. Києва 4 жовтня 2006 року подав до Вищого адміністративного суду України касаційну скаргу на зазначені судові рішення.

15 листопада 2006 року до цього суду надійшло клопотання заступника Генерального прокурора України про відмову від касаційної скарги, поданої заступником прокурора м. Києва.

21 березня 2007 року Вищий адміністративний суд України однією ухвалою відмовив заступнику Генерального прокурора України у задоволенні цього клопотання, а іншою - частково задовольнив касаційну скаргу заступника прокурора м. Києва: постановою господарського суду м. Києва від 27 квітня 2006 року та ухвалу Київського апеляційного господарського суду від 23 серпня 2006 року скасував і направив справу на новий розгляд до суду першої інстанції.

Заступник Генерального прокурора України подав до Верховного Суду України скаргу про перегляд за винятковими обставинами ухвал Вищого адміністративного суду України від 21 березня 2007 року, у якій просить їх скасувати через неоднакове застосування судом касаційної інстанції одних і тих самих норм права, а саме статті 218 Кодексу адміністративного судочинства України (далі - КАС), статей 3, 6, 15, 36¹ Закону України "Про прокуратуру" від 5 листопада 1991 року N 1789-XII. До скарги додано копію ухвали Вищого адміністративного суду України від 14 березня 2007 року у справі за позовом Пашаяна В'ячеслава Володимировича до Київської міської ради про визнання незаконними та скасування її рішень. Цією ухвалою суд прийняв відмову представника Генеральної прокуратури України від касаційної скарги прокуратури м. Києва на постанову апеляційного суду м. Києва від 15 травня 2006 року і закрити касаційне провадження.

Вирішуючи питання про усунення розбіжностей у застосуванні одних і тих самих норм права, колегія суддів доходить висновку про відмову у задоволенні скарги з таких підстав.

Частиною 2 статті 19 Конституції України передбачено, що органи державної влади, органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією й законами України.

Згідно з частиною 2 статті 60 КАС прокурор здійснює в суді представництво інтересів громадянина або держави у порядку, встановленому зазначеним Кодексом та іншими законами, і може це робити на будь-якій стадії адміністративного процесу.

У Законі України "Про прокуратуру" та КАС не передбачене право вищестоящего прокурора, який не звертався із касаційною скаргою, відмовитися від такої скарги, поданої нижчестоящим прокурором. За змістом частини 1 статті 218 зазначеного Кодексу відмовитися від касаційної скарги або змінити її до закінчення касаційного розгляду може лише та особа, яка подала цю скаргу (у справі, що розглядається, - заступник прокурора м. Києва).

Враховуючи викладене та керуючись статтею 244 Кодексу адміністративного судочинства України, колегія суддів Судової палати в адміністративних справах Верховного Суду України **постановила:**

У задоволенні скарги заступника Генерального прокурора України відмовити.

Ухвалу Вищого адміністративного суду України від 21 березня 2007 року залишити без змін.
Постанова є остаточною і не може бути оскаржена, крім випадку, встановленого пунктом 2 частини 1 статті 237 Кодексу адміністративного судочинства України.

**Головуючий
Судді:**

**В. В. Кривенко
М. Б. Гусак
В. Л. Маринченко
П. В. Панталієнко
І. Л. Самсін
О. О. Терлецький
Ю. Г. Тітов**

© ТОВ "Інформаційно-аналітичний центр "ЛІГА", 2021
© ТОВ "ЛІГА ЗАКОН", 2021

КИЄВ**ВЛАСТЬ**